

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

18611 *Reial decret llei 18/2019, de 27 de desembre, pel qual s'adopten determinades mesures en matèria tributària, cadastral i de seguretat social.*

I

Les limitacions que en l'exercici normal de l'activitat legislativa es deriven del fet que des de finals d'abril d'aquest any el Govern estigui en funcions han impedit la tramitació de diverses normes pel curs parlamentari ordinari.

La prolongació d'aquesta situació fa ineludible l'aprovació de determinades mesures, bàsicament per prorrogar-ne algunes la vigència de les quals finalitzaria, altrament, amb l'inici del nou any.

II

Aquest Reial decret llei consta de set articles, cinc disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

En primer lloc, dins de les mesures adoptades en l'àmbit tributari i cadastral es prorroguen per al període impositiu 2020 els límits quantitius que delimiten en l'impost sobre la renda de les persones físiques l'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva per a les activitats econòmiques incloses en l'àmbit d'aplicació del mètode, a excepció de les activitats agrícoles, ramaderes i forestals, que tenen el seu propi límit quantitiu per volum d'ingressos.

A semblança d'aquesta mesura, es prorroguen per al període impositiu 2020 els límits per a l'aplicació del règim simplificat i el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca, en l'impost sobre el valor afegit.

La necessitat extraordinària i urgent que constitueix el pressupòsit habilitador per acudir a l'instrument jurídic del reial decret llei es justifica en aquest supòsit perquè el període transitori concedit inicialment, que comprèn els períodes impositius 2016, 2017, 2018 i 2019, s'ha manifestat insuficient i la seva ampliació a l'exercici 2020 s'ha d'efectuar abans de l'1 de gener d'aquest últim any esmentat, ja que en cas contrari els contribuents afectats passarien a tributar des d'aquesta data d'acord amb el mètode d'estimació directa en l'impost sobre la renda de les persones físiques i pel règim general de l'impost sobre el valor afegit, la qual cosa incidiria en les seves obligacions formals, de facturació i en els pagaments a compte que suporten, amb un increment de les càrregues administratives.

Com a conseqüència de la pròrroga que s'introdueix en els límits excloents del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i del règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit, es fixa, mitjançant la pertinent disposició transitòria, un nou termini per presentar les renúncies o les revocacions als mètodes i règims especials esmentats.

En segon terme, s'estén el manteniment del gravamen de l'impost sobre el patrimoni a l'exercici 2020.

El Reial decret llei 13/2011, de 16 de setembre, pel qual es restableix l'impost sobre el patrimoni, amb caràcter temporal, va recuperar el gravamen d'aquest impost de manera transitòria, només per als anys 2011 i 2012. L'exposició de motius del Reial decret llei ho va justificar per la necessitat d'assegurar l'estabilitat de la nostra economia i afavorir la recuperació i l'ocupació mitjançant l'aplicació del principi d'equitat, de manera que hi hagués una contribució més gran a la sortida de la crisi econòmica per part dels qui tenien una capacitat econòmica superior, de manera que aquests contribuïssin en una mesura més gran, i reforçar així el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària assumits per Espanya. Si bé la pròrroga inicial de l'impost sobre el patrimoni es va aprovar per a una

vigència de dos anys, les necessitats pressupostàries van motivar la pròrroga anual de l'impost durant els exercicis següents, des de 2013. L'argument esgrimit en totes aquestes pròrrogues va incidir en la idoneïtat del tribut en moments en què es feia imprescindible la consolidació fiscal.

Aquests motius que van justificar les pròrrogues successives expliquen la que ara s'aprova.

La necessitat extraordinària i urgent que constitueix el pressupòsit habilitador d'un reial decret llei es fonamenta en aquest cas, a més de per les raons esmentades, perquè es considera pertinent, en interès del principi de seguretat jurídica, que els contribuents d'aquest impost, malgrat que la seva meritació es produeix el 31 de desembre, coneguin al començament de l'exercici que el seu gravamen es manté durant aquest.

A més, s'inclou la relació d'activitats prioritàries de mecenatge per a l'any 2020.

La incorporació de les activitats mitjançant un reial decret llei es justifica en interès del principi de seguretat jurídica, atès que altrament la seva aplicació durant l'exercici esmentat no es pot portar a terme fins que no s'aprovi per mitjà d'una norma de rang legal, la qual cosa repercutiria de manera negativa en la promoció i el foment d'aquestes activitats.

El Reial decret llei també inclou l'aprovació dels coeficients d'actualització dels valors cadastrals d'immobles urbans per a 2020 en els termes de l'article 32.2 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, que preveu aquesta actualització en determinats supòsits mitjançant la incorporació de la mesura a la llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada any. Atès que l'aprovació de la llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2020 no es va produir en el calendari ordinari, i atès que es tracta d'una mesura que té una repercussió immediata en l'impost sobre béns immobles, que es merita l'1 de gener de cada any natural, és obligada la utilització d'un reial decret llei perquè entri en vigor abans de la finalització del present exercici. Amb l'aprovació d'aquesta mesura es contribueix a reforçar el finançament municipal, la consolidació fiscal i l'estabilitat pressupostària de les entitats locals, i és aplicable en els municipis que compleixin els requisits que recull el marc normatiu habilitat a aquest efecte, essencialment la sol·licitud formulada per cadascun dels ajuntaments concernits, que podrien no veure complertes les previsions pressupostàries que hagin efectuat comptant amb l'actualització esmentada si la mesura no s'arriba a aprovar.

La Directiva 2014/40/UE del Parlament i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres en matèria de fabricació, presentació i venda dels productes del tabac i els productes relacionats i per la qual es deroga la Directiva 2001/37/CE, preveu la implantació d'un sistema que permet el seguiment i el rastreig de cada unitat dels productes de tabac a la Unió Europea, facilita el control de tota la cadena de subministrament, des de la fabricació o importació fins a la venda al consumidor, passant per la distribució i l'emmagatzematge, el control de les màquines i les instal·lacions utilitzades o les rutes d'enviament, i imposa obligacions als operadors i als estats membres.

Per la seva banda, el Reglament d'execució (UE) 2018/574 de la Comissió, de 15 de desembre de 2017, relatiu a les normes tècniques per a l'establiment i el funcionament d'un sistema de traçabilitat per als productes del tabac, habilita l'entitat emissora a cobrar la generació i l'emissió d'identificadors únics als operadors econòmics, sense que fins a la data s'hagi aprovat l'instrument habilitador necessari per a aquest cobrament. És per això que, davant la necessitat de seguir complint la normativa comunitària, així com les funcions pròpies atribuïdes a l'entitat emissora dels identificadors únics, és d'una necessitat extraordinària i urgent regular en aquest Reial decret llei, sense perjudici del seu desplegament posterior, la prestació patrimonial de caràcter públic no tributària per la prestació del servei de generació i emissió d'identificadors únics per als productes del tabac.

III

En l'àmbit de la Seguretat Social, la revaloració de pensions és una qüestió de màxima rellevància per als pensionistes i, com a tal, un dret reconegut a l'article 50 de la nostra

Constitució. La intenció del Govern és complir el compromís adquirit i comunicat al respecte a la Comissió Europea dins del Pla pressupostari 2020 del Regne d'Espanya, i garantir així el manteniment del poder adquisitiu dels pensionistes en el proper exercici a través d'una actualització de les pensions del 0,9 per cent des de l'1 de gener de 2020. Tanmateix, atès que està en funcions en els termes que assenyala l'article 21 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i en concret davant la impossibilitat d'aprovar el Projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici 2020, és inevitable en les circumstàncies actuals posposar l'aplicació d'aquesta mesura fins al moment en què el Govern estigui en ple ús de la seva capacitat propositiva i normativa, de conformitat amb l'article 22 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, i sense perjudici que els efectes de la revaloració es retroreguin en tot cas al principi de l'any.

En coherència amb això, s'ha de suspendre l'aplicació de l'article 58 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, i de l'article 27 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, per tres raons fonamentals. D'una banda, el precepte esmentat ha estat qüestionat àmpliament en el marc del diàleg social i entre els grups parlamentaris al si del Pacte de Toledo, fins al punt que no s'ha aplicat en els exercicis 2018 i 2019 amb la finalitat d'evitar una revaloració que hauria suposat una pèrdua de poder adquisitiu per als pensionistes. D'altra banda, la pujada mínima del 0,25 per cent continguda en l'article esmentat obligaria a duplicar la realització d'una aplicació informàtica concreta, així com l'enviament de comunicacions als beneficiaris, amb l'increment consegüent de costos i la disminució de l'eficiència del sistema. I, finalment, l'equilibri financer de la Seguretat Social exigiria que la revaloració s'acompanyés d'altres mesures dirigides a reforçar els ingressos del sistema que en aquest moment no es poden adoptar atès que van més enllà del despatx ordinari dels afers públics que en aquest moment limiten la gestió del Govern.

A més a més, s'ha de tenir en compte que l'any 2019 totes les pensions han guanyat poder adquisitiu, atès que la variació mitjana de l'índex de preus al consum al llarg de l'any donarà un resultat sensiblement inferior a la revaloració de l'1,6 per cent amb caràcter general i un 3 per cent per a les quanties mínimes establerta pel Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, per a la revaloració de les pensions públiques i altres mesures urgents en matèria social, laboral i d'ocupació.

La limitació de la capacitat legislativa d'un Govern en funcions obliga també a prorrogar algunes de les mesures adoptades en el Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, en matèria de bases i tipus de cotització a la Seguretat Social, que garanteixi la seva aplicabilitat a partir de l'1 de gener de 2020, atès el caràcter temporal que tenia aquesta norma, circumscrita a l'any 2019. Per això, s'acorda el manteniment de determinades normes de cotització previstes als articles 3 a 9 d'aquest text legal, relatius als límits i les bases màximes de cotització del sistema de Seguretat Social, a la cotització dels sistemes especials de treballadors de la llar i els dels treballadors agraris per compte d'altri i propi, a les bases i tipus de cotització del règim especial de treballadors per compte propi o autònoms, a la cotització en el sistema especial per a la manipulació i l'empaquetatge del tomàquet fresc amb destinació a l'exportació, així com la prolongació de la suspensió del sistema de reducció de les cotitzacions per contingències professionals degudes a la disminució de la sinistralitat laboral.

Així mateix, és d'una necessitat urgent mantenir l'ampliació del termini de cancel·lació per als préstecs atorgats per l'Estat a l'Administració de la Seguretat Social, així com les moratòries concedides per aquesta a diverses institucions sanitàries que s'estaven reconeixent en normes pressupostàries anteriors.

Finalment, s'ha de garantir durant el 2020 el manteniment de la normativa prèvia a la Llei 27/2011, d'1 d'agost, d'actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, per a determinats col·lectius que van veure extingida la seva relació laboral abans de 2013. A la vista que la pròrroga d'aquesta previsió fins al 31 de desembre de 2019 que recull el Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, no ha estat suficient per pal·liar els efectes que la nova regulació causaria als treballadors que van sortir del

mercat laboral a edat avançada sense haver pogut reprendre la seva carrera professional i amb la consegüent afectació directa en les seves cotitzacions i prestacions, es fa necessari per raons de seguretat jurídica i de preservació de la igualtat estendre-la fins al final de 2020.

IV

Aquest Reial decret llei inclou, igualment, una disposició mitjançant la qual, fins que no s'aprovi el reial decret pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per a l'any 2020 en el marc del diàleg social, en els termes establerts en aquell, i d'acord amb el que preveu l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, es prorroguen els efectes del Reial decret 1462/2018, de 21 de desembre, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2019.

Atès que el Reial decret 1462/2018, de 21 de desembre, deixa de produir efectes el proper 31 de desembre, concorren raons de necessitat extraordinària i urgent, que fan ineludible mantenir-ne la vigència a partir de l'1 de gener de 2020. Es garanteix d'aquesta manera la seguretat jurídica i es dona continuïtat a la funció del salari mínim interprofessional de servir de terra o garantia salarial mínima per a les persones treballadores.

Aquesta disposició, per tant, és conforme a les capacitats del Govern en funcions en estar limitada materialment, atès que no suposa una revisió de la quantia del salari mínim interprofessional sinó una pròrroga del vigent i, temporalment, atès que s'aplica únicament fins que s'adopti un nou reial decret que en fixi la quantia per al 2020.

V

Aquesta norma s'ajusta als principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en particular als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Així, d'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, la iniciativa normativa està justificada per una raó d'interès general, un cop identificades les finalitats perseguides i un cop entès que el reial decret llei és l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució. D'altra banda, les mesures que conté el Reial decret llei són adequades i proporcionades a les necessitats que n'exigeixen el dictat, un cop constatat que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets, o que imposin menys obligacions als destinataris. De la mateixa manera, com a garantia del principi de seguretat jurídica, aquesta iniciativa normativa s'adopta de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, i genera un marc normatiu de certesa, que en facilita el coneixement i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions de les persones i les empreses afectades.

Aquesta norma també és coherent amb el principi de transparència atès que defineix clarament la situació que la motiva i els seus objectius, descrits en aquesta part expositiva i en la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu, sense que s'hagin efectuat els tràmits de participació pública, a l'empara de l'excepció que per als reials decrets llei estableix la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, s'ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per als ciutadans, així com els mínims costos indirectes.

La tramitació d'aquest Reial decret llei l'efectua un Govern en funcions, circumstància que s'ajusta al que disposa l'article 21.3 de la Llei 50/1997, precepte de conformitat amb el qual «el Govern en funcions ha de facilitar el desenvolupament normal del procés de formació del nou Govern i el traspàs de poders a aquest i ha de limitar la seva gestió al despatx ordinari dels assumptes públics, i abstenir-se d'adoptar, llevat de casos d'urgència degudament acreditats o per raons d'interès general l'acreditació expressa de les quals així ho justifiqui, qualssevol altres mesures».

I això és així perquè, en aquesta ocasió, com s'ha assenyalat en justificar el pressupòsit habilitador del Reial decret llei per a les diferents mesures que aquest conté, es dona el

supòsit excepcional d'urgència que constitueix una de les ampliacions de l'àmbit d'actuació vàlida del Govern en funcions.

Per tant, en el conjunt i en cadascuna de les mesures que s'adopten, concorren, per la seva naturalesa i finalitat, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsits habilitadors per a l'aprovació d'un reial decret llei.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.7a, 14a i 17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació laboral, hisenda general i legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de les ministres d'Hisenda i de Treball, Migracions i Seguretat Social, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 27 de desembre de 2019,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret llei té per objecte l'establiment de mesures urgents en matèria tributària, cadastral i de Seguretat Social.

CAPÍTOL II

Mesures en matèria tributària i cadastral

Article 2. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2020, es modifica la disposició transitòria trenta-dosena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-dosena. *Límits per a l'aplicació del mètode d'estimació objectiva en els exercicis 2016, 2017, 2018, 2019 i 2020.*

Per als exercicis 2016, 2017, 2018, 2019 i 2020, les magnituds de 150.000 i 75.000 euros a què es refereix l'apartat a') de la lletra b) de la norma 3a de l'apartat 1 de l'article 31 d'aquesta Llei queden fixades en 250.000 i 125.000 euros, respectivament.

Així mateix, per als exercicis esmentats, la magnitud de 150.000 euros a què es refereix la lletra c) de la norma 3a de l'apartat 1 de l'article 31 d'aquesta Llei queda fixada en 250.000 euros.»

Article 3. *Modificació del Reial decret llei 13/2011, de 16 de setembre, pel qual es restableix l'impost sobre el patrimoni, amb caràcter temporal.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2020, es modifica l'apartat segon de l'article únic del Reial decret llei 13/2011, de 16 de setembre, pel qual es restableix l'impost sobre el patrimoni, amb caràcter temporal, que queda redactat de la manera següent:

«Amb efectes des de l'1 de gener de 2021, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni:

Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

“Article 33. *Bonificació general de la quota íntegra.*

Sobre la quota íntegra de l'impost s'ha d'aplicar una bonificació del 100 per cent als subjectes passius per obligació personal o real de contribuir.”

Dos. Es deroguen els articles 6, 36, 37 i 38.»

Article 4. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2020, es modifica la disposició transitòria tretzena de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tretzena. *Límits per a l'aplicació del règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca en els exercicis 2016, 2017, 2018, 2019 i 2020.*

Per als exercicis 2016, 2017, 2018, 2019 i 2020, la magnitud de 150.000 euros a què es refereixen el primer guió del número 2n i el número 3r de l'apartat dos de l'article 122, i el número 6è de l'apartat dos de l'article 124 d'aquesta Llei, queda fixada en 250.000 euros.»

Article 5. *Activitats prioritàries de mecenatge.*

1. D'acord amb el que estableix l'article 22 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, durant l'any 2020 es consideren activitats prioritàries de mecenatge les que enumera la disposició addicional setanta-unena de la Llei 6/2018, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

2. Els percentatges i els límits de les deduccions establertes als articles 19, 20 i 21 de l'esmentada Llei 49/2002, de 23 de desembre, s'eleven en cinc punts percentuals en relació amb les activitats que inclou l'apartat anterior.

Article 6. *Coeficients d'actualització de valors cadastrals de l'article 32.2 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari.*

1. Els coeficients d'actualització de valors cadastrals a què es refereix l'apartat 2 de l'article 32 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, queden fixats per a 2020 d'acord amb el quadre següent:

Any d'entrada en vigor ponència de valors	Coefficient d'actualització
1984, 1985, 1986, 1987 y 1988.	1,05
1989, 1990, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002 y 2003.	1,03
2011, 2012 y 2013.	0,97

2. Els coeficients que preveu l'apartat anterior s'apliquen en els termes següents:

a) Quan es tracti de béns immobles valorats de conformitat amb les dades que consten al cadastre immobiliari, s'aplica sobre el valor assignat a aquests béns per a 2019.

b) Quan es tracti de valors cadastrals notificats en l'exercici 2019, obtinguts de l'aplicació de ponències de valors parcials aprovades en l'exercici esmentat, s'aplica sobre aquests valors.

c) Quan es tracti de béns immobles que hagin experimentat alteracions de les seves característiques de conformitat amb les dades que consten al cadastre immobiliari, sense que aquestes variacions hagin tingut efectivitat, el coeficient s'aplica sobre el valor assignat a aquests immobles, en virtut de les noves circumstàncies, per la Direcció General del Cadastre, amb l'aplicació dels mòduls que hagin servit de base per a la fixació dels valors cadastrals de la resta dels béns immobles del municipi.

CAPÍTOL III

Mesures en matèria de Seguretat Social

Article 7. Mesures en matèria de Seguretat Social relatives a la revaloració de les pensions i altres prestacions públiques, a les bases i els límits de cotització, a la cotització de determinats col·lectius i altres mesures connexes.

Provisionalment, des de l'1 de gener de 2020 i mentre no entri en vigor la llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any esmentat o una altra norma amb rang legal que reguli aquesta matèria, la revaloració de les pensions de Seguretat Social i de classes passives de l'Estat i la determinació d'altres quanties de prestacions públiques estatals, així com les bases mínimes i màximes de cotització i els tipus de cotització a la Seguretat Social, es regeixen per les disposicions següents:

1. La revaloració de les pensions i altres prestacions públiques es regeix pel que disposa aquest apartat.

a) Les pensions de Seguretat Social, les de classes passives de l'Estat, les causades a l'emparedament de la legislació especial de guerra i altres prestacions públiques estatals mantenen el mateix import que tenien reconegut a 31 de desembre de 2019, i es mantenen així mateix les quanties de pensions i prestacions, així com els límits d'ingressos aplicables que consten a l'annex I del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, per a la revaloració de les pensions públiques i altres mesures urgents en matèria social, laboral i d'ocupació, i als articles 2 i 3 del Reial decret llei 8/2019, de 8 de març, de mesures urgents de protecció social i de lluita contra la precarietat laboral a la jornada de treball.

b) A l'efecte de donar compliment al que disposa l'apartat anterior, se suspèn l'aplicació del que estableixen l'article 58 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, l'article 27 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, i l'article 35 i la disposició addicional cinquanta-unena de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

c) Una vegada aprovada la norma corresponent, la revaloració de les pensions i altres prestacions públiques té efectes des de l'1 de gener de 2020.

2. Les quanties del límit màxim i de la base màxima de cotització en el sistema de Seguretat Social són les que estableix l'article 3 del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre.

3. La cotització en el sistema especial de treballadors de la llar establert al règim general de la Seguretat Social es regeix pel que disposa l'article 4 del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre.

4. La cotització en el sistema especial per a treballadors per compte d'altri agraris establert al règim general de la Seguretat Social es regeix pel que disposa l'article 5 del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre.

5. Les bases mínimes de cotització dels treballadors per compte propi o autònoms del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms dels treballadors autònoms inclosos en el grup primer de cotització a què es refereix

l'article 10 de la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer, mantenen les quanties que hagin resultat d'aplicar el que estableix l'apartat 1 de l'article 6 del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre.

Les bases de cotització restants es determinen segons les regles que estableixen els apartats 2 a 8 de l'article 6 del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre.

6. Els tipus de cotització aplicables als treballadors per compte propi o autònoms del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms i als treballadors autònoms inclosos en el grup primer de cotització a què es refereix l'article 10 de la Llei 47/2015, de 21 d'octubre, reguladora de la protecció social de les persones treballadores del sector marítimopesquer, són els mateixos tipus de cotització que estableixen els articles 7 i 8 del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre, amb les previsions que recull la disposició transitòria segona del mateix text legal.

7. Les bases i els tipus de cotització en el sistema especial per a treballadors per compte propi agraris, establert al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, segueixen sent els que estableix l'article 9 del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre.

8. Se suspèn l'aplicació del sistema de reducció de les cotitzacions per contingències professionals a les empreses que hagin disminuït de manera considerable la sinistralitat laboral, previst al Reial decret 231/2017, de 10 de març, per a les cotitzacions que es generin durant l'any 2020.

9. Segueix sent aplicable a la cotització en el sistema especial per a la manipulació i l'empaquetatge del tomàquet fresc amb destinació a l'exportació, dins del règim general de la Seguretat Social, el que disposa la disposició addicional quarta del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre.

10. Les quanties dels havers reguladors per al càlcul de les pensions de classes passives de l'Estat i de les pensions especials de guerra són les que estableix l'apartat III de l'annex I del Reial decret llei 28/2018, de 28 de desembre.

Disposició addicional primera. Prestació patrimonial de caràcter públic no tributària per la prestació del servei de generació i emissió d'identificadors únics per als productes del tabac.

1. Als efectes d'aquesta disposició, s'apliquen les definicions que consten a la Directiva 2014/40/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres en matèria de fabricació, presentació i venda dels productes del tabac i els productes relacionats i per la qual es deroga la Directiva 2001/37/CE, i les definicions que conté el Reglament d'execució (UE) 2018/574 de la Comissió, de 15 de desembre de 2017, relatiu a les normes tècniques per a l'establiment i el funcionament d'un sistema de traçabilitat per als productes del tabac.

2. És exigible una prestació patrimonial de caràcter públic no tributària per la prestació dels serveis de generació o emissió d'identificadors únics per als productes del tabac per part de l'entitat designada a Espanya com a emissor d'identificació, d'acord amb el Reglament d'execució (UE) 2018/574 de la Comissió, de 15 de desembre de 2017.

3. La prestació patrimonial és exigible per la generació o emissió d'identificadors únics per als productes del tabac, d'acord amb el Reglament d'execució (UE) 2018/574 de la Comissió, de 15 de desembre de 2017.

4. L'import de la prestació patrimonial és inicialment, i fins a la seva modificació de conformitat amb el paràgraf següent, d'1,97 euros per cada mil identificadors únics emesos o generats per l'entitat designada a Espanya com a emissor d'identificació, d'acord amb el Reglament d'execució (UE) 2018/574 de la Comissió, de 15 de desembre de 2017.

Correspon al Ministeri d'Hisenda per mitjà d'una ordre ministerial, a proposta de l'entitat designada a Espanya com a emissor d'identificació, l'adaptació d'aquest import de conformitat amb l'evolució dels costos, l'adaptació tecnològica o l'exigència de la norma

comunitària i la seva normativa de desplegament per a la prestació dels serveis de generació o emissió d'identificadors únics per a productes del tabac.

5. Queden obligats al pagament de la prestació patrimonial els operadors econòmics que sol·licitin a l'entitat designada a Espanya com a emissor d'identificació la generació o emissió d'identificadors únics, d'acord amb el Reglament d'execució (UE) 2018/574 de la Comissió, de 15 de desembre de 2017.

6. La sol·licitud de generació o emissió d'identificadors s'ha d'ajustar al model, els terminis i els requisits que s'estableixin per mitjà d'una ordre del Ministeri d'Hisenda, a proposta de l'entitat designada a Espanya com a emissor d'identificació.

7. La gestió de la prestació patrimonial correspon a l'entitat designada a Espanya com a emissor d'identificació. Es pot establir reglamentàriament la participació en el procediment de gestió d'altres departaments ministerials, ens o organismes diferents de l'entitat designada a Espanya com a emissor d'identificació.

8. La prestació patrimonial es regeix per la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i per les normes reglamentàries dictades en desplegament d'aquesta.

Disposició addicional segona. Pròrroga de l'Ordre TMS/83/2019, de 31 de gener, per la qual es despleguen les normes legals de cotització a la Seguretat Social, atur, protecció per cessament d'activitat, Fons de Garantia Salarial i formació professional per a l'exercici 2019.

En tot el que no s'oposi al que disposa aquest Reial decret llei, en matèria de cotització a la Seguretat Social es manté l'aplicació de l'Ordre TMS/83/2019, de 31 de gener, per la qual es despleguen les normes legals de cotització a la Seguretat Social, atur, protecció per cessament d'activitat, Fons de Garantia Salarial i formació professional per a l'exercici 2019.

Disposició addicional tercera. Ampliació del termini de cancel·lació de préstecs atorgats a la Seguretat Social.

S'amplia en deu anys, a partir de 2019, el termini per a la cancel·lació del préstec atorgat a la Seguretat Social per l'Estat, a què es refereix l'article 12.tres de la Llei 49/1998, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1999.

Disposició addicional quarta. Pagament de deutes amb la Seguretat Social d'institucions sanitàries la titularitat de les quals tinguin les administracions públiques o institucions sense ànim de lucre.

Les institucions sanitàries la titularitat de les quals tinguin les administracions públiques o les institucions públiques o privades sense ànim de lucre, acollides a la moratòria que preveu la disposició addicional trentena de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1995, poden sol·licitar a la Tresoreria General de la Seguretat Social l'ampliació de la carència concedida a vint-i-cinc anys, juntament amb l'ampliació de la moratòria concedida fins a un màxim de deu anys amb amortitzacions anuals.

Quan les institucions sanitàries a què es refereix el paràgraf anterior siguin declarades en situació de concurs de creditors, a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la moratòria queda extingida des de la data d'aquesta declaració.

Disposició addicional cinquena. Pròrroga del termini de vigència del Reial decret 1462/2018, de 21 de desembre, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2019.

Mentre no s'aprovi el reial decret pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per a l'any 2020 en el marc del diàleg social, en els termes establerts en aquell, i d'acord amb el que preveu l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, es prorroguen els efectes del

Reial decret 1462/2018, de 21 de desembre, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2019.

Disposició transitòria primera. *Terminis de renúncies i revocacions al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i als règims especials simplificat i de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit, per a l'any 2020.*

1. El termini de renúncies a què es refereixen l'article 33.1.a) del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març, i l'article 33.2, paràgraf segon, del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, així com la revocació d'aquestes, que han de tenir efectes per a l'any 2020, és d'un mes a partir de l'endemà de la data de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» d'aquest Reial decret llei.

2. Les renúncies i les revocacions presentades, per a l'any 2020, als règims especials simplificat i de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit o al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, durant el mes de desembre de 2019, s'entenen presentades en període hàbil.

No obstant això, els subjectes passius afectats pel que disposa el paràgraf anterior poden modificar la seva opció en el termini que preveu l'apartat 1 anterior.

Disposició transitòria segona. *Prestació patrimonial de caràcter públic no tributària per la prestació del servei de generació i emissió d'identificadors únics per als productes del tabac.*

La prestació patrimonial de caràcter públic no tributària per la prestació del servei de generació i emissió d'identificadors únics per als productes del tabac a què es refereix la disposició addicional primera d'aquest Reial decret llei s'exigeix respecte a totes les generacions o emissions d'identificadors únics que s'hagin efectuat a partir del 20 de maig de 2019.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions incloses en normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.*

Es modifica l'apartat 5 de la disposició transitòria quarta del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, que queda redactat en els termes següents:

«5. S'ha de seguir aplicant la regulació de la pensió de jubilació, en les seves diferents modalitats, requisits d'accés, condicions i regles de determinació de prestacions, vigents abans de l'entrada en vigor de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, d'actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, a les pensions de jubilació que es causin abans de l'1 de gener de 2021, en els supòsits següents:

a) Les persones la relació laboral de les quals s'hagi extingit abans de l'1 d'abril de 2013, sempre que amb posterioritat a aquesta data no tornin a quedar incloses en algun dels règims del sistema de la Seguretat Social.

b) Les persones amb una relació laboral suspesa o extingida com a conseqüència de decisions adoptades en expedients de regulació d'ocupació, o per mitjà de convenis col·lectius de qualsevol àmbit, acords col·lectius d'empresa, així com per decisions adoptades en procediments concursals, aprovats, subscrits o

declarats abans de l'1 d'abril de 2013, sempre que l'extinció o la suspensió de la relació laboral es produeixi abans de l'1 de gener de 2021.

És una condició indispensable que els acords col·lectius d'empresa indicats estiguin degudament registrats a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o a l'Institut Social de la Marina, si s'escau, en el termini que es determini per reglament.

c) No obstant això, les persones a les quals es refereixen els apartats anteriors també poden optar perquè s'apliqui, per al reconeixement del seu dret a pensió, la legislació que estigui vigent en la data del fet causant d'aquesta pensió.»

Disposició final segona. *Clàusula de salvaguarda per a modificacions d'una norma de rang inferior.*

Es manté el rang de les normes que modifica aquest Reial decret llei quan siguin de rang inferior.

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen els apartats 7, 14 i 17 de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, la competència en matèria de legislació laboral, hisenda general i legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per part de les comunitats autònomes.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern, la ministra d'Hisenda i la ministra de Treball, Migracions i Seguretat Social, en l'àmbit de les seves competències, a dictar les disposicions i adoptar les mesures necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de desembre de 2019.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN